

וויליאם שיקספיר

עוף החול והיונה

שבו, עופות יודעי מזמור,
על אילן ערבי בודד,
שירו בתרועת מספד
על קצה שֶׁל כָּל צפור.

אף אתה, ציץ־בשורה,
מלאכם של בני שֶׁטן,
החזוה את הכפן,
אל תקרב אל הזמרה.

בל יבואה במנין
כל הורס עריץ כנף,
פרט לעיט, מלך עף:
אין לפגם בהלונה.

הפהן באשכבה
בלבוש לבן, הדור,
יהיה זמר־ברבור,
שקינה לו ערבה.

ואתה, עורב בלה,
הממציא במחי מקור
טרף לגוזל שחר,
בין האבלים תלך.

יחד נְקוּנָן עַל מוֹת
אֶהְבֶּה וְאֶמוּנָה ;
עוֹף הַחֹל וְהַיּוֹנָה
שְׂאִינָם עִמָּנוּ עוֹד.

אֶהְבֹּתֵיהֶם הַפְּכוּ
לְיִשׁוּת אַחַת בְּלִבָּד ;
שָׁנִים, אֶף דְּבוּקִים לְעַד ;
אֶת הַמְּסַפְּרִים נִצָּחוּ.

קָשֶׁר לְבָבָם שֶׁל אֱלֹהִים
לֹא נִמְקָה, אֶף כִּי רָחֲקָה
הַיּוֹנָה מֵעַם מְלָכָה ;
וַיְהִי לָהֶם לְפֶלֶא.

אוֹר אֶהְבֶּתֶם עָלָה
עַד בְּקֶשֶׁה יוֹנָה לְטָבֵל
בְּאִשׁוֹ שֶׁל עוֹף הַחֹל ;
הִיא שְׁלוֹ וְהוּא שְׁלָה.

אֶת הַסְּגֻלּוֹת הַחֲרִיד
טָבַע כְּפֶלֶא מְקוֹמוֹת
שֶׁל אֶחָד בֵּין שְׁנֵי שְׁמוֹת,
לֹא רַבִּים וְלֹא יָחִיד.

אֶף הַהֲגִיוֹן תִּמְחָה
לְמִרְאָם לְבַד־יַחְדָּו,
לְעִצְמָם אֶף בְּמִשְׁתָּף,
בְּפִשְׁטוֹת וּבְהִתְאַמָּה

עד אֲשֶׁר קָרָא : אֶפְשָׁר
שְׁבַצְמַד אֵין מְתָם ?
אֵין לְהַגְיוֹן מְקוֹם
אם הַמְחַלֵּק נִשְׁמַר.

אֲז סִפֵּד בְּשִׁירֵי־דְקָלוֹם
לִיּוֹנָה וּלְעוֹף הַחֹל,
אוֹהָבִים בְּשָׁמֵי הַתְּכַל ;
זָמַר לְסַפּוֹר עָגוֹם.

שִׁיר מְסֻפֵּד

פְּלָא, יְפִי וְאַמֶּת,
חֵן צְנוּעַ וְשִׁקְט,
בְּאַפְרָם טְמוּנִים כְּעַת.

עוֹף הַחֹל – קִנּוּ מִיָּתָה ;
הִיּוֹנָה בְּדְבִקוּתָהּ
לְעוֹלָם תִּישָׁן עִתָּה,

בְּלִי פְרִי בְטָן וְרַעוּת : –
לֹא מִתּוֹךְ לְקוּי בְרִיאוֹת,
תָּמוּ נִשְׁוֹאֵי צְנִיעוּת.

הָאַמֶּת הִיא אֲשֶׁלְיָהּ ;
יְפִי גַז כְּלֹא הָיָה ;
עַל שְׁנֵיהֶם גְּזוּרָה כְּלֵיָהּ.

לוֹ יִסּוּרוּ אֶל אֶפְרָם
בְּגִי אַמֶּת אוֹ יְפִי תָם,
יֶאֱנְחוּ נָא לְזַכָּרָם.

(מאנגלית : יותם בנשלום)